

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Кремена Ангелова,
завеждащ специалност “Звукорежисура, звуков и медиен дизайн”,
катедра “Теория на музиката”, ТКДФ на НМА “Проф. Панчо Владигеров”

относно дисертационен труд на тема
**“СЪВРЕМЕННИ ЕЛЕКТРОННИ МУЗИКАЛНИ СИСТЕМИ В ПОДГОТОВКАТА
НА ИЗУЧАВАЩИТЕ ПОП И ДЖАЗ МУЗИКА”,**
за присъждане на ОНС „доктор” в професионално направление
8.3. Музикално и танцово изкуство
на Жан Стефанов Пехливанов

I. Общо представяне на дисертационния труд, актуалност на темата и резултати от изследването.

Темата за въвеждането на съвременните цифрови технологии (обща и специфична) в образованието не е нова, но продължава да бъде изключително актуална в контекста на съвременното училище. Съотнесени към преподаването на музика в неспециализирана или специализирана среда, в общото или висшето музикално образование, те се превръщат в модерен инструмент за обучение и развитие със съвременни средства.

Динамичното технологично развитие и процесите на глобализация са причина за израстването на нов тип обучаеми, което предполага и налага съществени промени в начина на комуникация и методите на обучение. Промяната в модела на образование и обръщането му към субекта на процеса води след себе си и необходимост от нови педагогически подходи, които са невъзможни без придобиването на нови знания и умения от педагозите.

Съвременната музикална среда на младите хора е формирана предимно от жанрове на популярната музика, което естествено следва да доведе до тяхното интегриране в обучението и използването им като база за развитие на музикални и музикално-технологични знания.

В този контекст дисертационният труд на Жан Пехливанов е необходим и навременен и откликва на съществена обществена потребност, поставя реални проблеми и ги коментира от позицията на опита.

Въпреки че не посочва точна причина за интереса си към темата, от изложението личи личната ангажираност на докторанта, свързана и с преподавателската му работа в АМТИИ. На няколко места в текста авторът се

самоцитира, което е естествено последствие от прякото му участие в процесите, които коментира. Това обяснява и детайлния подход и ясно изразената лична позиция по разглежданите въпроси. От текста личи и практическата работа на докторанта в разглежданите направления – музика, нови технологии, музикално-педагогически науки, образование.

В структурно отношение дисертационният труд е сравнително добре балансиран, но бих препоръчала разделянето на *Глава II* на две отделни части - историографска справка за развитието на популярната музика и джаза и хронография и анализ на съдържанието на дисциплината “История на поп и джаз музиката” в АМТИИ.

Уводът въвежда в темата и аргументира нейния избор, като справедливо отбелязва че “музиката е изкуство, което се развива и обогатява посредством технологиите. Технологиите са само средство подпомагащо музикалното изкуство. За да се постигнат високи резултати е необходима хармония и контрол при тяхното взаимодействие”.

Първа глава коментира актуалността на темата и дефинира обект, предмет, цел, задачи, хипотеза и методи на изследването. Формулировките са пространни и неясни, като най-компромисно е формулирана целта на разработката, която по-скоро определя труда като учебно помагало, а не като научно изследване.

Втора глава очертава историческия контекст на развитие на популярната музика и джаза и запознава с възникването и развитието на дисциплината “История на поп и джаз музиката” в АМТИИ. Както беше отбелязано по-горе, съдържанието на раздела на практика обединява два информационни обема и може да бъде разделено. Текстът включва доста илюстрации, които не са номерирани и описани, както и не навсякъде е посочен източникът на изображението.

Трета глава на дисертационния труд е централна за изложението и коментира съвременните електронни музикални системи, тяхното значение за работата на музикалния педагог, както и представянето им в учебниците по музика за СУ. Проблем в тази глава представлява специализираната терминология, която е до голяма степен неточна и остаряла. Това, според мен, се дължи на използваните литературни източници, в които липсва специализирана съвременна англоезична литература. Например, терминът *съвременни електронни музикални системи* следва да се замени с *дигитални звукови технологи, многоканална секуенсърна аудио програма – с DAW или цифрова аудио работна станция, музикален софтуер – със звуков софтуер и др.*

Въпреки това, в тази част изложението демонстрира задълбочените познания на докторанта, както в областта на педагогическите науки, така и по отношение на цифровите технологии и тяхното прилагане в обучението. Направен е и детайлен анализ на състоянието на учебниците по музика за различните класове.

Четвърта глава е насочена практически и описва конкретни софтуерни и хардуерни продукти и работата с тях, работата с електронните учебници по музика и работата по създаване на звукови и музикални продукти от музикалните педагози, с цел прилагането им в процеса на обучение. На практика тази част от труда рисува профила на съвременния музикален педагог, който следва да притежава интердисциплинарни умения и широка музикална и технологична култура, за да може да отговори на изискванията на модерната учебна среда.

Дисертационният труд се позовава на 75 литературни източника на български и руски език и 16 интернет ресурса.

Авторефератът е в обем от 40 страници, като отразява точно текста на дисертацията и отбелязва научните приноси.

II. Научни и научно-приложни приноси:

Една от най-трудните задачи за докторантите се оказва правилното формулиране на научните приноси на дисертационния труд. В разработената от Жан Пехливанов дисертация, той посочва 9 приносни аспекта – теоретични и практически. От тях, 3, 5, 8 и 9 не могат да бъдат обозначени като специфичен принос на труда, а 4 и 7 следва да се обединят, тъй като третираат един и същ тип анализ. Считаю, че при предложения текстов обем и тематичен обхват, дисертацията притежава реални научни качества, които могат да бъдат открити като приноси.

III. Заключение

Въпреки направените забележки, дисертационният труд представлява актуално изследване със самостоятелен характер в значима област на музикално-педагогическото познание. Научните приноси са както с теоретичен, така и с приложно-практически характер. Това ми дава основание да препоръчам убедено на Жан Стефанов Пехливанов да бъде присъдена образователната и научна степен „доктор” в професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство.

01.09.2020 г.

Проф. д-р Кремена Ангелова